SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 117. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 20, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 20-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 117. РІК XCIX.

ПІКЕТУЮТЬ КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ТА ВЕРХОВНУ РАДУ

Київ (УНІАР). — Тут 15 і 16-го червня працівники освіти та охорони здоров'я Донеччини пікетували будинок Кабінету Міністрів України, вимагаючи виконання рішень про перерахунок зартобітків відповідно до підвищення цін, створення спеціяльного бюджету для Донбасу, поліпшення соціяльно- економічного становища Донеччини. Після переговорів, вимоги страйкових комітетів задовільнено. Однак освітяни продовжили пікетування біля Верховної Ради України. До них приєдналися лікарі, шахтарі та автомобілісти Донбасу. Основна з їхніх вимог — надання Донбасові статусу вільної економічної зони. Якщо пікетування не матиме успіхів, то на Луганщині може виникнути страйк шахтарів, металюрґів і машинобудівників, до яких, очевидно, приєднаються й працівники інших галузей. У пікетуванні взяли участь і представники західніх областей України, які висувають переважно політичні вимоги.

Вячеслав Чорновіл, виступаючи на мітинґу біля Верховної Ради України, заявив, що Народна Рада знову розпочне активне протистояння прокомуністичній більшості у Верховній Раді. Він сказав, що коли розглядалося питання про заборону профашистських та неокомуністичних організацій, то за це проголосували тільки 74 депутати. Цей факт переконливо свідчить, які сили панують нині в парляменті. Чорновіл також закликав від 1-го вересня розпочати збір підписів за проведення загальноукраїнського референдуму щодо вимоги резиґнації Уряду.

Увечорі на Площі Незалежности відбувся мітинґ, організований НРУ. Промовці закликали прем'єр-міністра Вітольда Фокіна і Уряд зрезиґнувати і зформувати уряд національної згоди.

Провід чернігівського відділу Руху надіслав лист-протест на адресу міністра закордонних справ Анатолія Зленка, а також співголовам Руху Іванові Драчеві та В. Чорноволові, з приводу того, що колишнього секретаря Чернігівського обкому КПУ В. Желібу призначено амбасадором України в Білорусі. Першим секретарем цієї ж амбасади став колишній завідуючий ідеологічним відділом обласного комітету компартії Анатолій Близнюк, а секретарем амбасади — один з героїв чернігівської „ковбасної революції" колишній перший секретар міського комітету КПУ Євген Федоренко. Окремий лист про партійну амбасаду надіслано голові Народного Фронту Білорусі Зенонові Позднякові. Чернігівські газети надрукували низку статтей, автори яких обурюються призначеннями, які свідчать, що всюди знову заправляють комуністи.

Звертаються до Президента УНР в екзилі

Київ (УНІАР). — В понеділок, 15-го червня, керівники Ліґи „Громадянська Ініціятива" скерували відкритий лист до Президента УНР в екзилі Миколи Плав'юка, у якому висловлено занепокоєння у зв'язку з наміром без будь-яких умов передати мандат Уряду УНР в екзилі Президентові України.

Автори листа звертають увагу М. Плав'юка на те, що акт проголошення самостійности України не означає правонаступництва Україною УНР, а також на той факт, що в Україні ще діє конституція УССР, а її керівництво, зокрема Верховна Рада, не торкається питання про виконання рішень Центральної Ради УНР щодо скликання установчих зборів або національного конґресу.

Відбудеться Світовий конґрес мирян

Дітройт. — Як повідомляють з проводу Українського Патріярхального Світового Об'єднання, на дні 24-го до 27-го серпня заплянувано відбути у Львові Світовий конґрес мирян.

Для підготови конґресу покликано окремий комітет, який очолює голова УПСО інж. Василь Колодчин з діяспори і Михайло Косів, народний депутат України. Конґрес буде відбуватися в готелі Профспілки при вул. Володимира ч. 50. В ньому візьмуть участь представники мирян з діяспори та члени численних мирянських товариств в Україні, як „Українська Молодь Христові", Академічне і студентське Товариство „Обнова", жіноче Товариство „Милосердя", Клюб Української Інтеліґенції та інші. В програмі конґресу передбачено ряд доповідей на релігійно-церковні та мирянські теми.

У четвер, 27-го серпня, учасники конґресу візьмуть участь в урочистому перенесенні тлінних останків Патріярха Йосифа з Риму до Львова. Тлінні останки прибудуть окремим літаком Уряду України в супроводі членів італійського Уряду та з представниками України о год. 2-ій по полудні на летовище у Львові, звідкіля святочно перевозитимуть тлінні останки Патріярха УКЦ по всіх церквах Львова, а вкінці зложать їх в соборі св. Юра, де вони будуть виставлені для віддання їм почесті вірними. Поховані вони будуть в крипті св. Юра, де вже спочивають тлінні останки Митрополита Андрея Шептицького і Митрополита та Кардинала Сильвестра Сембратовича.

В часі конґресу мирян передбачений один день симпозіюмові про життя і діяльність Патріярха Йосифа. На закінчення відбудеться в Оперному театрі величавий релігійний концерт,

Президія УПСО закликає мирян масово взяти участь в конґресі та похованнях тлінних останків Патріярха Йосифа.

ЗБОРИ УНДОМУ

Ню Йорк. — Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку повідомляє, що звичайні Загальні збори уділовців УНДому відбудуться у п'ятницю, 26-го червня о год. 5-ій по полудні в приміщенні Українського Народного Дому, 140—142 Друга авеню в Ню Йорку. Проситься тих уділовців, які змінили адреси, подати нові адреси Дирекції УНДому: Ukrainian National Home, Inc. 140—142 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Члени Верховної Ради України вивчали системи правління в ЗСА

Гадсон, Н.Й. — У стейті Ню Йорк перебувала недавно тричленна делеґація Верховної Ради України, щоб приглянутися системі правління в повіті Колюмбія і стейті Ню Йорк.

Іван Заєць і Сергій Соболев, депутати Верховної Ради та Вен'ямін Сікора, президент організації, що розглядає соціяльно-економічні можливості менаджменту та плянування, перебули 10 днів, приглядаючись системі правління в повіті. Про це писала широко місцева американська преса, зазначуючи, що гості були дуже зворушені гостинністю американських повітових провідників, як також гостинністю місцевих українців, зокрема о. Івана Куліша, пароха української православної церкви св. Михаїла в Гадсоні, та д-р Осипа Мороза, голови Відділу Допомоги Рухові в цій околиці.

В часі перебування українські депутати відвідали крім Гадсону також Сиракюзи, Амстердам і Елленвілл. Як інформує газета „Індепендент" з 8-го червня, американські адміністратори і сенатори зі стейту Ню Йорк вибираються ще цього року на семінар до Києва, щоб навчати про адміністрацію містами та повітами америкаською системою. Депутати Верховної Ради України думають розглянути також системи правління в Італії, Франції та Німеччині, щоб відтак зарекомендувати відповідну для України.

У Казахстані відбулася масова антиурядова демонстрація

Москва. — У столиці Казахстану Алма-Аті відбулася масова демонстрація, учасники якої вимагали резиґнації колишніх комуністів, що входять в уряд цієї другої за територіяльною величиною республіки колишнього Совєтського Союзу. Досі в Казахстані не було народних заворушень, подібних до тих, які відбувалися в інших республіках Середньої Азії. Президент Нурсултан Назарбаєв — колишній комуніст, за свою прагматичну і помірковану політику навіть завоював авторитет серед населення.

Майже 5,000 учасників демонстрації зібралися коло будинку парляменту Казахстану. В демонстрації взяли участь активісти і прихильники опозиційних груп, які вимагали зформування нового коаліційного уряду. Демонстранти заявили, що не залишать площу до того часу, поки їх вимоги не будуть виконані.

Представники опозиції вважають, що уряд буде змушений уступити, бо якщо ні, то вонипокличуть до виступу 100,000 прихильників в Алма-Аті. Покищо тяжко передбачити, які методи застосує президент Казахстану, щоб задовільнити вимоги демонстрантів.

У складі уряду і парляменту республіки багато колишніх комуністів, які зайняли свої пости ще до розпаду Совєтського Союзу. Як пише кореспондент аґентства АП, вони мають чого побоюватися — різкі антикомуністичні настрої населення вже привели до масових виступів в Азербайджані і Таджикистані.

Казахстан є однією з чотирьох „нуклеарних республік" колишнього Совєтського Союзу, і нестабільна політична ситуація в цій країні може викликати занепокоєння на Заході.

Переговори з Туркменістаном відновляться

Київ (УНІАР). — Тут 15-го червня відбулася телефонічна розмова Президента України Леоніда Кравчука з Президентом Туркменістану С. Ніязовим. Досягнуто домовлення про відновлення переговорів з приводу постачання ґазу з Туркменістану в Україну. Сторони мають підготувати ряд угод про вреґулювання економічних відносин між Туркменістаном і Україною в інтересах обидвох держав.

Син А. Артуковіча домагається перегляду судової справи батька

Вашінґтон. — Джеррі Сепір, кореспондент газети „Вашінґтон Таймс", помістив у числі з 10-го червня довшу інформацію про те, що Департамент юстиції і Бюро спеціяльних інвестиґацій (ОСІ), як виглядає, приховали деякі документи отримані з СССР у справі Івана Дем'янюка, що він ніколи не служив сторожем в концтаборі Треблінка в Польщі і не послуговувався псевдонімом „Іван Ґрозний". Газета також інформує, що син іншого засудженого і переданого до Юґославії „злочинця" Андрія Артуковіча, Радослав Артуковіч, обвинувачує прокуратуру ЗСА і ОСІ, що вони прийняли кривоприсягу за правду і приховували правдиві документи, які вже тоді могли оправдати А. Артуковіча.

Департамент юстиції і ОСІ хотіли осягнути за всяку ціну видачі Артуковіча Юґославії, а І. Дем'янюка Ізраїлеві для засуду за воєнні злочини проти людства, а головно за масові вбивства жидів в концтаборах. Ані одна, ані друга справа прокуратурі не вдалася, бо у зв'язку з упадком комуно-московської імперії уряд Російської федерації наказав відкрити деякі архівні матеріяли КҐБ, серед яких були знайдені докази, що не І. Дем'янюк, а Іван Марченко був у Треблінці і у зв'язку з цим навіть ізраїльські газети тепер пишуть, що краще було б, якщо процес над І. Дем'янюком не відбувся взагалі.

В цьому ж, однак, випадку не йдеться навіть про вину і кару — каже кореспондент Сепір, — а радше про кривоприсягу і зумисне приховання документів під час процесів відібрання громадянства і видалення обвинувачених в руки правосуддя чужих держав, чим тепер займається суд в Синсиннаті, Огайо, який також зажадав від Департаменту юстиції і ОСІ передачі усіх документів, які мають будь-яке відношення до справи видачі І. Дем'янюка Ізраїлеві з позначенням коли,

(Закінчення на стор. 4)

ЗАЯВА ЄЛЬЦИНА ПРО ПОЛОНЕНИХ ВИКЛИКАЛА ЗБЕНТЕЖЕННЯ ТУТ І В РОСІЇ

Москва. — Серджі Шеман, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс", а також аґентства Ассошієйтед Пресс, ІТАР-ТАСС та інші, і акредитовані кореспонденти повідомили, що заява президета Російської федерації Боріса Єльцина, перед і під час його відвідин у З'єднаних Стейтах Америки, що, мовляв, архіви колишнього совєтського КҐБ вказують, що В'єтнам передавав якусь частину полонених американців Совєтському Союзові, а цей використовував їх як робочу безплатну силу в концтаборах і у страшних кліматичних умовинах — викликала не тільки збентеження в Росі, але також побоювання, що російські демократи вирішили використати наболілу справу для своїх пропаґандивних цілей.

У безпосередніх передачах новинок головні телестанції — Ай-Бі-Сі, Сі-Бі-Ес і Ен-Бі-Сі — передали уривки розмов їхніх кореспондентів з архівістами, а навіть головними керівникакми теперішніх відкритих архівів КҐБ і ані один з них не знав про ці справи, не бачив жодного документального доказу в архівах, не чув від співробітників в КҐБ чи колишніх політичних в'язнів, щоб в Росії, чи зглядно колишньому СССР, були коли-небудь американські воєнні полонені.

(Закінчення на стор. 4)

Шанси Дж. Буша у виборах можуть зрости

Вашінґтон. — Стратеги виборчої дружини президента Джорджа Буша вважають, що договір про розброєння, який він підписав з Борісом Єльцином, поліпшить шанси Буша у виборах. Однак деякі політологи вважають, що договір не матиме істотного впливу на думку виборців.

„Угода доказує, що зовнішня політика — сильна сторона президета, але вона не міняє думки виборців про те, що внутрішня політика — його слаба сторона", — сказав газеті „Ю-Ес-Ей Тудей" Джеймс Сандкзіст, політолог із вашінґтонського Брукінґського інституту, який вважається інтелектуальним центром лібералів.

На думку Сандквіста, американці знають, що „холодна війна" закінчилася, а тому сприймають американсько-російську угоду про роззброєння як само собою зрозуміле. Дж. Сандквіст вважає, що „угода — не результат зовнішньополітичного генія Президента, а данина часу".

Іншої точки зору дотримується Чарлз Блек, один з асистентів Президента у виборчій кампанії. „Угода зробить добру службу Президентові, — заявив Блек. — Коли ми вирішимо нагадати виборцям про досягнення Буша, угоди про розброєння опиняться у центрі уваги".

Ніл Нюгавз, спеціяліст з організації опитувань громадської думки, який співпрацює з республіканцями, сказав газеті „Ю-Ес-Ей Тудей", що не можна очікувати моментальної дії від підписаних американсько-російських документів на опитування громадської думки, але поступово виборець усвідомить, що означає для країни зовнішньополітичний досвід Президента.

Політичні коментатори вважають, що для більшости американців ніколи не існувало двох думок про те, хто має більший досвід у міжнародній політиці — президент Буш чи його суперники у виборах демократ Билл Клінтон і незалежний кандидат Росс Перо.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ БОСНІЇ і Ґерцеґовини Алія Ізетбеґовіч офіційно схвалив створення слов'янами-мусулманами і хорватами спільних збройних формувань. Вони вже відвоювали від сербів місто Мастар і взяли під контролю весь район долини річки Неретви, що раніше був зайнятий сербами. Завдяки цим спільним зусиллям боснійці утворили декілька коридорів, якими з Хорватії надходять медикаменти, харчі і зброя.

ФІЛІППІНСЬКИЙ КОНҐРЕС оприлюднив офіційні вислідо президентських виборів в країні, що відбулися місяць тому. Згідно з конґресовою заявою, переможцем став колишній міністер оборони, 64-річний генерал Фідель Рамос. Він дістав 5.29 міл. голосів, випередивши Міріям Сантіяґо, за яку проголосувало 4.45 міл. виборців.

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ Вацлав Гавел і словацький лідер Владімір Мечіяр розпочали переговори про можливість поділу країни в мирний спосіб, без воєнно-політичних конфліктів. До цього часу Гавел сподівався зберегти співіснування Чехії і Словаччини в рамках федерації, однак Рух за демократичну Словаччину, який очолює Мечіяр, домагається поділу країни на два визнані міжнародною спільнотою державні утворення. „Я хочу справедливої федерації, — заявив Гавел, — але якщо громадяни думають інакше, я матиму своїм обов'язком, щоб поділ відбувся безболісно і був грунтований на згоді".

В СЕРЕДУ, 17-ГО ЧЕРВНЯ, Індія заявила, що не має наміру брати до уваги нові обмеження З'єднаних Стейтів щодо експорту ракетної технології, назвавши цей крок Вашінґтону „немудрим тиском". Пресовий секретар індійського міністерства закордонних справ Афтаб Сетг повідомив, що його країна не відмовиться від плянів виготовлення ракет. „Ми будемо продовжувати наші дослідження в тих ділянках, в яких визнаємо це за доцільне" — підкреслив Сетг.

У СЕРЕДУ, 17-ГО ЧЕРВНЯ, кореспонденти провідних італійських газет і інформаційних аґентств зібралися на римському летовищі Фюлічіно, куди прибув з Москви генеральний прокуратор Росії Валєнтін Стєпанков. Його візита безпосередньо пов'язана зі справою „чорних фондів" КПСС, слідство щодо яких проводиться і в Росії, і в Італії. Невдовзі стане відомо, які суми діставала з Москви „братерська італійська Комуністична партія" і який був механізм передання грошей.

В. ЧОРНОВІЛ ОСТЕРІГАЄ

Москва (М. Муратов). — В понеділок, 15-го червня, проїздом з Німеччини, Вячеслав Чорновіл зустрівся з представниками української громади в Москві в приміщенні амбасади України.

Ситуацію в Україні співголова НРУ охарактеризував як критичну, а становище з економікою назвав катастрофічним. Економічні реформи майже не проводяться. Колоніяльний Уряд на чолі з Фокіним фактично працює для Москви і є „урядом національної зради". Міністри приватизують різні галузі господарства й намагаються керувати державою як однією фабрикою. В такій ситуації, заявив Чорновіл, треба переходити до більш твердої опозиції, розгортати кампанію за зміну Уряду. Але Верховна Рада нинішнього складу призначить на місце В. Фокіна такого ж самого функціонера. Тому треба вимагати розпущення Верховної Ради і її перевиборів, вимагати, щоб Президент України Леонід Кравчук очолив Уряд.

На думку В. Чорновола, падіння життєвого рівня небезпечне тим, що більшість населення чекала від самостійности України поліпшення матеріяльного становища. Якщо ж економіка Росії вирветься вперед, то антиукраїнський рух у зрусифікованих частинах посилиться.

Стан демократичних сил в Україні Чорновіл також назвав кризовим. Помилка з багатьма кандидатами від демократів на виборах 1-го грудня і надалі розколює демократичні сили, що послаблює опозицію. Все це відбувається на фоні консолідації компартійної номенклятури навколо „президентської партії влади". Частина опозиції підтримала й підтримує Президента Кравчука, що призводить до розриву ланцюга: державність — демократія.

Використовуючи тертя в Народному Русі України, Соціялістична Партія (колишні комуністи), за допомогою старих організаційних структур, рветься до влади. Інституція представників Президента на місцях фактично зліквідувала місцеве саморядування, а серед губернаторів виявилося 90 відсотків компартійних номенклятурників.

Нині першим завданням, на думку В. Чорновола, є зібрати три мільйони підписів за проведення референдуму у справі розв'язання Верховної Ради. Референдум провести наприкінці року одночасно з виборами до місцевих керівних органів влади (посадників міст і старостів сіл).

На закінчення зустрічі співголова Руху В. Чорновіл дав кілька цікавих висновків щодо особливої політичної ситуації в Україні. Проєкт конституції, розроблений Конституційною комісією Верховної Ради, на думку Чорновола, несе заряд монархізації Президента й заморозить владу креатури КПУ. Уряд Фокіна свідомо гальмує введення повноцінної грошової одиниці в Україні. В. Чорновіл вважає також, що СНД уже віджила свій вік. На запитання, чому Захід економічно консолідується, а СНД розпадається, відповів, що „ми живемо в різні історичні епохи і перебуваємо на різних щаблях розвитку".

Україна нині має 800,000-ну армію і ймовірність війни з Росією дуже мала. Для України більш небезпечна внутрішня загроза — комуністичний заколот і державний переворот.

Щодо Криму, то на думку Чорновола, Республіканський рух Криму (РРК) — це купка молодих номенклятурних кадрів і що КҐБ та МВС Криму працюють для Росії, тому поки не пізно, треба ввести там пряме президентське правління. Також потрібно розвивати співпрацю з антиімперськими силами в республіках колишнього СССР і нинішньої Росії, Татарстану, Чечні та інших. В Росії потрібна організована українська діяспора.

В АМЕРИЦІ

ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ президента Росії Боріса Єльцина у Вашінґтоні та цілого ряду договорів, що їх він підписав з президентом Джорджем Бушем вони обидва також домовилися про співпрацю в ділянці полетів у космос. Їхнє домовлення включає можливість астронавтів обидвох країн літати у космос на палубах кораблів обидвох країн, як також вивчити як найкраще можна використати існуючу російську техніку у запропонованому проєкті будування міжнародної станції в космосі.

СТРАТЕГИ ВИБОРЧОЇ кампанії президента Джорджа Буша посилили свої зусилля, щоби свого кандидата та його вміння представити виборцям. З цього приводу Президент погодився розглянути можливість своїх особистих виступів на різного роду телевізійних програмах, а тим часом віцепрезидент Ден Квейл також привертає увагу своїми виступами. Виступаючи в Ню Йорку минулого понеділка Д. Квейл сказав, що „ми не можемо дозволити демократам робити з Америкою те, що вони зробили з Ню Йорком". Він гостро скритикував нюйоркську ліберальну політику, почавши від роздачі кондомів у середніх школах до високих податків і контролі винайму помешкань.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У Вашінґтоні, президент Росії Боріс Єльцин, звернувся з проханням до ЗСА за допомогою ліквідувати отруйні ґази, що їх нацисти затопили у Балтійському морі при кінці Другої світової війни. Пресовий секретар Б. Єльцина В'ячеслав Костіков твердить, що коли цього не зробиться негайно, то можна сподіватися екологічної катастрофи у Балтійському морі. ЗСА погодились цю справу розглянути, але не дали негайно жодних обіцянок з уваги на кошти.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до четверга 18-го червня 11,190 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

298,220.60

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Демонстрація лівих у Панамі

Президент Джордж Буш у перелеті до Ріо де Жанейро у Бразилії на міжнародну екологічну конференцію, зупинився на кілька годин у столиці Панами — Панама Сити. На великому майдані його привітала прихильна юрба, яка проте розбіглася, коли туди примаршували з криками й образливими для Америки й Буша вигуками ворожі демонстранти. Місцеве військо почало стріляти понад голови демонстрантів — члени Служби безпеки оточили Президента і його дружину Барбару та спонукали їх сісти до їхнього авта. Поліція розганяла демонстрантів сльозним газом і на першій сторінці „Ню Йорк Таймсу" з 12-го червня ц. р. поміщена велика світлина Буша, як він протирає очі, куди зайшов трохи сльозний газ. Перед відлетом президент Буш ще відчитав приготований текст промови, в якій прославляв демократичний устрій, заведений у Панамі після переведеної Америкою збройної інтервенції три роки тому. Президент правильно підкреслив — відхиляючись від писаного тексту промови, що вигуки „лівих" людців не всилі применшити значення демократії у Панамі.

Коментатори телевізійних станцій інформували, що організаторами і учасниками цієї демонстрації були студенти місцевого університету. Але суть не в тому, що автохтони Панами могли зберегти жаль до Америки за президентури Джорджа Буша за ту інтервенцію, в наслідок якої згинуло тоді яких 300 цивільних осіб і яка неґативно відбилася на економіці Панами. Там по нинішній день життєвий рівень дуже низький, населення бідне. А проте — велика більшість того населення рада, що не стало диктаторського генерала Антонія Норієґи і — за переведеними опитами — там бажають, щоб американське військо залишилося надалі у зоні Панамського каналу. Америка зобов'язалася передати цю зону під правління уряду Панами у 2000 році.

Найцікавіший і найприкріший момент цієї демонстрації проти президента Буша — це духовий образ сучасного молодого покоління — американського і такого, яке на ньому взорується. Це образ неґативний. Очевидно, воно не стосується всього молодечого світу — але загально американська студентська молодь не може служити зразком.

Склалося на це багато причин. На першому місці треба поставити надмірний добробут. Очевидно, на тлі загального добробуту є ще явище пошукування молодими студентами і студентками заробітної праці у літніх місяцях, коли високі школи зачинені. Упадок авторитету батьків — 20-літні сини і доні вважають, що вони „мають право" самі про себе рішати. До розмірно рідких випадків належать родини, в яких зберігся авторитет до батьків поміж „дорослими" дітьми. Прогнання молитви із прилюдних шкіл було і є нещастям для американського суспільства. Воно сприяло і сприяє лібералізмові, який утотожнює свободу із сваволею і поступ уважає за сприяння лівим течіям: комунізмові, анархізмові, нігілізмові. Пригадаймо, що під час В'єтнамської війни всі університетські кампуси зворохобились проти президентури Линдона Джансона, який розпочав збройну інтервенцію в обороні Південного В'єтнаму — проти комуністичного Північного. Інша річ, що ту війну вів з Білого Дому так по-партацьки, що спутав руки старшинам у В'єтнамі та сам спричинив першу в історії Америки програну. Але тоді американська студентська молодь втікала до Канади, щоб її не брали до війська та протестувала проти втручання Америки до експансії комунізму, що його та студентська молодь не розуміла. У найбільшому в Америці університетському кампусі у Берклі — університеті у Каліфорнії відбувалися заворушення, які грозили законом у цілому стейті. Тодішній губернатор Каліфорнії Роналд Реґен придумав спосіб втихомирити тамтешніх студентів: значно підвищив оплату за науку.

Переживаємо сумну епоху занепаду моралі, етики і традиціоналізму в Америці. Посадник Ню Йорку демонструє разом із гомосексуалістами по 5-ій авеню перед собором св. Патріка. Жіночі аборти стали політичною проблемою і жінки за — „право вибору". Наркотики, алкоголь і пістолі знайшли доступ навіть до середніх шкіл. Не політика президента Буша спричинила демонстрацію у Панама Сити, а звихнена психіка тамтешньої молоді.

Микола Світуха

ОБ'ЄКТИВІЗМ Г. КІССІНДЖЕРА

II

Атмосфера недовір'я і підозріння привела б до відновлення напружень холодної війни.

Політикою супроти Росії держави Заходу посилюють таку перспективу. Єльцина трактується як наслідника Ґорбачова й інших вождів колишньої совєтської імперії. Програми допомоги Заходу інтерпретується як реакцію на потреби Росії. Контакти Заходу з іншими державами, між якими Кіссінджер називає Україну, — формалістичні і принагідні. Зустрічі Буша з Єльциним трактується як конференції на вершинах, в той час як нечасті візити інших президентів уважають просто „зустрічами".

Кіссінджер уважає, що таке наставлення Заходу, а зокрема Америки, загрожує відновленням російської історії. Претекстів для поновної централізації колишньої імперії можна видумати багато. Між ними — незабезпечені кордони, потреби охорони російських поселенців і пресія економічних інтересів, яка зросте в міру того, як Захід надасть Росії пріоритетну економічну допомогу.

Допомога Заходу, — на погляд Кіссінджера, — повинна бути частиною процесу політичного діялогу з кожною державою, а зокрема з Росією. Допомога повинна залежати від безастережного визнання політичної суверенности всіх новостворених держав. Завдання американської дипломатії — ініціювати діялог, у курсі якого повинно б визначитися співвідношення поміж колишніми республіками і теперішньою Російською федерацією. Хоч така політична лінія Америки може протирічити історичним інтересам Росії, Кіссінджер уважає, що в добі ядерної зброї спроба оправдати територіяльну експансію, як засіб посилення державної безпеки Росії, є анахронізмом.

Росія, відкидаючи домінацію над іншими народами, позбудеться причин конфліктів з Америкою і може стати її ґльобальним партнером. Росія, відокремлена від решти Европи Україною, Білоруссю і Балтійськими державами, сприяла б розвиткові співпраці з Европейською спільнотою, що неможливе за умов загрози російської збройної інтервенції. У Центральній Азії, де перехрещуються інтереси Росії, Ірану, Туреччини і Пакістану, зростаюча хвиля фундаменталізму створює умови для можливої паралельної політики Заходу — а зокрема ЗСА — і новостворених держав, а зокрема Росії.

Кіссінджер пропонує кілька висновків допомоги Заходу новоствореним державам: а) допомога повинна основуватися на реалістичній концепції користей для національних інтересів ЗСА; б) економічна допомога не може бути самоціллю. Вона не повинна бути спрямована виключно на одну державу, але бути частиною ширшої концепції; в) допомога повинна бути спрямована на специфічні сектори, як наприклад, енерґетичні ресурси, сільське господарство чи транспорт; г) політика ЗСА не повинна бути обмежена до новостворених держав колишнього союзу. Основну причину конфліктів в Европі за останні 150 років Кіссінджер бачить в існуванні політичного вакуум поміж Німеччиною і Росією. Захід мусить вистерігатися відновлення такого загрозливого дисбалянсу через занедбання країн Центральної Европи. Така політика стала б причиною майбутніх конфліктів. Тому, на думку Кіссінджера — країни Центральної Европи, себто Польща, Чехо-Словаччина і Мадярщина, повинні бути включені в короткому часі в склад Европейської спільноти і їм повинна бути надана пріоритетна допомога.

Своїм реалізмом і відсутністю проросійських сантиментів погляди Кіссінджера відрізняються від більшости американських політиків. Завдяки його поважним впливам і широким контактам в західньому світі, Генрі Кіссінджер міг би просувати позиції прихильні українським державним інтересам. Це завдання не повинно залишитися поза увагою української дипломатії.

Андрій Качор

ОЩАДНІСТЬ — ОСНОВА НАШОГО ЖИТТЯ

У цілому сучасному світі, як також у новоствореній українській державі, головною темою усяких розмов і політичних дискусій є проблема: як добре наладнати економіку країни, щоб позбутися господарської кризи, інфляції гроша та постійних громадських і державних дефіцитів.

Ці господарські проблеми мають відношення також до окремих родин і осіб, які через невміння наладнати свої особисті економічні справи спричиняють клопоти не тільки для себе і своїх родин, але вони часто стають проблемою для своїх громад, а навіть для своєї держави.

Працюючи як довголітній управитель кредитової кооперативи, я завважив, що багато наших людей господарсько живе безпляново, видають часто гроші на різні не конче потрібні речі і в той спосіб зуживають свої ощадності, або точніше вони їх „марнують", а відтак, непотрібно, попадають у фінансові клопоти.

І тому, гадаю, що тема „ощадність чи марнотравство" на часі і варта нашої уваги, тим більше, що через таке марнотратство ми не маємо змоги допомагати достатньо своїм рідним і приятелям в Україні, які тепер цієї нашої допомоги дуже, а дуже потребують.

Ощадність і марнотратство — це теза і антитеза сучасного американсько-канадського економічного життя. Старше, більш досвідчене, покоління цих країн своєю працею і ощадністю, своєю розумною господаркою довели ЗСА і Канаду до великого добробуту, з якого ми всі досьогодні користаємо. Зате молодше покоління, як виказує державна статистика цих країн, наставлена радше на витрату грошей, ніж на те, щоб їх щадити і думати про завтрашній день.

На цьому місці, сьогодні, не будемо шукати винуватців, ані не аналізуватимемо цього явища, тільки вкажемо на деякі факти, які допоможуть нам, знайти тих винуватців і то може навіть у власній хаті.

В останніх роках ми є свідками великого росту кредитової кооперації в обох названих країнах, яка поставила собі за мету своєї діяльности допомагати людям, точніше своїм членам, розумно господарити своїми грошима, навчати їх ощадности і ощадної господарки та відтягнути їх, оскільки це можливо, від зайвого марнотратства. Сьогодні вже понад 25 відс. населення цих країн користає з услуг кредитової кооперації і спільно собі допомагає у боротьбі з фінансовою лихвою і марнотратством.

Члени кредитових кооператив змагають до того, щоб при допомозі кредитової кооперації гроші поставити на службу людині, а не навпаки, щоб гроші не робили людину своїм невільником.

На жаль, тепер у Канаді і ЗСА, ми є свідками повільного впроваджування „модерного невільництва". Сьогодні людина дуже часто, себе губить, бо вона зматеріялізувалася до цієї міри, що починає служити не якійсь вищій ідеї, навіть не сама собі, але „мамоні", тобто грошам і матеріяльному багатству. Невільництво це називаємо „модерним", воно бо добровільне, без примусу, здебільшого навіть свідоме, але морально і господарсько дуже загрозливе, а деколи й руйнуюче. Слухаючи радіопередач, або подивімся критично на телевізійні програми, ми дуже скоро можемо спостерегти в нашому довкіллі як багато торговельних, промислових і фінансових підприємств і компаній вишколюють сотні тисячі, аґентів і продавців, головним завданням яких є намовити вас, мене і всіх нас разом, витрачати наші, не раз дуже тяжко запрацьовані гроші, наші платні з наступного року, або кількох років наперед, вже тепер, цього року, зараз же!

Часто вони, ці аґенти і продавці, не намовляють вас на якісь продуктивні речі, навіть не на хату, авто, чи інші корисні предмети щоденного вжитку, які будете уживати довший час, але підсувають вам речі непотрібні, без яких можете легко обійтися, вмовляючи у вас, що це нові люксусові речі, загально вживані і які вам „продають" без... грошей. Навіть, часом, не вимагають завдатку, т. зв. „давнпейменту", тільки вашого підпису, що ви годитися за цю річ заплатити за один-два, три-шість, або один-два-три роки із своєї платні в майбутньому... додаючи, що ви платитимете тільки 1—1.5—2 відс. місячно за кредитову обслугу. І ми, часто без надуми, добровільно підписуємо собі „присуд неволі", бо з того часу зачинаємо працювати, вже сьогодні, на (дотепно кажучи)... „з'їджений хліб учора", або просто кажучи „продаємо" свою працю і свою заробітну платню на кілька місяців, або й років, наперед за приємності і речі сьогоднішнього дня, погоджуючись добровільно і постійно працювати на борги, яких, при такому підході до життя, ніколи не зможемо позбутися... І це є те „марнотратство", а ми стаємо марнотратниками, тобто людьми, які нерозумно витрачають свої гроші, руйнуючи добровільно не тільки себе, але часто ще й родину на довгі роки. Це є своєрідна „хвороба розтратности", яка вкрадається до наших домів і яку можна вилікувати тільки добре продуманою господаркою, доброю порадою (якщо її слу-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „SOS" зі Львова

Здається, що всі тут з жахом читали вістки, про трагічний випадок, що стався у нашому Львові саме у Великодні дні. Випадок тим нечуваний, що при грабежі мистецьких скарбів з Картинної ґалерії у Львові згинуло убитих кулями злочинців двох молодих активних співробітників ґалерії, зокрема відомий широко мистецтвознавець Дмитро Шелест.

Саме тому, що подія просто неймовірна — ми писали про неї у вістках та статтях доволі обширно.

Але прийшли нові події і, як звичайно, буває у сьогоднішньому світі, що кожного дня приносить нові сенсації — ми вже вспіли призабути про трагедію у Львові. Однак, бачимо, що ніяк не можуть її забути львів'яни та уважають, що саме цей сумний і рідкісний випадок вимагає того, щоб ним зацікавити світову мистецьку опінію та вимагати висновків для всіх мистецьких інституцій, незалежно, де вони є у Східній, Західній Европі, чи на другому континенті. І саме під заголовком „SOS" прийшов лист від одного із молодших працівників Національного Музею і любителя мистецтва, а нам близької людини. У ньому він м. і. пише: „Кожен, хто має душу і серце завжди відгукнеться на таке волання. У Львові сталася безпрецедентна подія. У Великодні дні радісні голоси святочних дзвонів, що ще відлунювались у людських душах, заглушили постріли. На цей раз жертвою впала одна із духовних скарбниць нашого народу — Львівська ґалерія картин. Чи не вперше у світовій практиці пограбування музею потягло за собою криваву нитку. Ніде здається досі не сталося щось подібного. Впали як на бойовому постої два молоді музейники, перетявши дорогу грабіжникам. І тому наше „SOS" мусить бути почуте серед усіх, хто розуміє, що єдине, що остаточно не вкрадене у нашому народі — це його душа. Це останні скарби, які нам залишилися від наших предків. А обкраденої душі ніяка сила не може врятувати. Почуйте цей крик душі всі ви, хто вболіває за нашу культуру, бо це вже не є справа лише Львова. Ця подія виходить поза кордони України, бо кривавий рахунок відкритий у Львові може продовжуватися, де завгодно. Злочинці грабували музеї і могили віками, але нікому притому не сягали полюдське життя. Тепер це порушено. Клич про допомогу зі Львова мусить бути почутий широко у світі. А ці перші жертви музейного тероризму повинні бути посмертно відзначені та вписані до книги пам'яті ЮНЕСКО та ІКОМ, аби ніколи вже Великодні дзвони не сумували цвинтарним подзвінням. Пом'янімо їх, дорогі краяни у своїх молитвах!"

Культурний Львів кличе до нас „SOS" — і не дозволяє нам забути квітневої трагедії. Однак нам видається, що це таки замало згадати ці дві жертви охорони мистецтва тільки в молитвах. Знаємо, що Д. Шелест був добре відомий у мистецьких колах Вашінґтону. Може є шляхи, щоб ми тут у діяспорі допомогли, щоб ця жертва не проминула безслідно, а рівночасно домагатися від Уряду України більше уваги для збереження ще існуючих мистецьких пам'яток і надбань? Та ж крадіж в ґалерії, що закінчилася так трагічно не перша, а вже четверта в останньому році у нашому Львові та його довкіллі.

ПІСЛЯ КІЛЬКАМІСЯЧНИХ торгів і політичного позування Білий Дім і конґресові представники переговорів у середу, 17-го червня, узгіднили суму 1.3 біл. дол. на допомогу містам країни, куди включено маловідсоткові позички, дотації для уможливлення літньої праці для молоді та допомогу власникам будинків і підприємств, що були зруйновані у заворушеннях в Лос Анджелес. У згідненя є компромісове та не надто задовольняє посадників міст і демократичних провідників, але є достатнім на думку конґресмена Ричарда Ґепгарда, демократичного конґресмена з Міссурі та головного представника Конґресу на цих переговорах.

Зірка Ґренджа-Донська

МОЯ ПРАЦЯ НАД ВИДАННЯМ ТВОРІВ БАТЬКА

III

Відгук на перше видання був дуже позитивний з усіх сторін. Появилися дуже прихильні рецензії проф. Петра Одарченка, покійного проф. Петра Стерча, проф. Володимира Жили, Дмитра Корбутяка. Прийшло багато листів, між ними і лист від Юрія Стефаника, яким спеціяльно дуже дорожу. Був він такого змісту:

„Вельмишановна і дорога Пані! Саме одержав 1-ий том творів Вашого незабутнього Батька Василя Ґренджі-Донського і не можу стриматися, щоб зараз же Вам не подякувати в імені своєму і нашої канадської літературної братії, зорганізованої в нашому „Слові". Вас треба якнайсердечніше привітати з цим великим досягненням — воно не тільки Ваше, але нас усіх. Вітаючи, хочемо побажати Вам сил і снаги, щоб Ви видали всі твори видатного українського письменника і поета, дочкою якого Ви маєте честь бути. Щирі Вам вітання, — Юрій Стефаник, голова Канадського „Слова" ".

Спочатку розплянувала я видання на вісім томів, однак при дальшій праці з матеріялами виявилося, що вісім томів буде замало для того, щоб охопити твори, тому рішила зробити пляни на видання 12-ох томів.

Підготування наступних томів здавалося мені вже забавкою. Не хочу тим сказати, що з ними вже не було роботи. Праця при укладанні матеріялу вимагала великої терпеливости, уваги, сконцентрування і точности. Прийшлось не раз відшукувати додаткові матеріяли в архіві, перевіряти їх, виправляти; робити переклади із творів та документів; підшукувати відповідні ілюстрації, рисувати десятки заставок; допильнувати працю в друкарні при фотографуванні оригінальних видань; укладати бібліографію, покажчики, списки, словник. Як удалося здобути десь нові твори, то доповнювати всі списки і бібліографію, вірші дописувати до альбому. Чимало часу займало і багато різної дрібної роботи, не говорячи вже про широку кореспонденцію у зв'язку з виданнями та розшуками творів, про книговодство та про іншу адміністративну роботу.

Як матеріял для видання був укупі, тоді треба було його два рази переписати — раз для редактора через рядок, щоб міг подати свої поправки, а вдруге вже начисто для друку. З технічного боку найбільше праці взяло мені скомплектувати 10-ий том, де наведено багато цитатів, які мали бути подані різними шрифтами. Моя машинка до писання тих шрифтів не мала. Розв'язали для мене цю проблему фотографічні апарати друкаря.

Не абиякого труду мусіла я вкласти в розшуки статтей батька. Їх батько якось не подумав позбирати в один збірник, як це зробив із своїми поезіями. Прийшлося мені, з віддалі понад 50 років і з другої половини земної кулі, шукати часописів з 20-их та 30-их років. Мої розшуки по університетських бібліотеках та архівах в Міннесоті, Іллиной, Ню Йорку і розшуки добрих людей в Америці, Канаді, Франції та Чехо-Словаччині увінчалися тільки частинним успіхом, бо зібрано всього біля 175 статтей. Щойно в 1990 та 1991 році, коли змінені політичні обставини на Закарпатті дозволили мені нав'язати тісніші контакти із земляками, отримала від Івана Комлошія з Берегова багато творів батька, між ними й біля 50 — мені дотепер невідомих — статтей. Ці матеріяли у великій мірі доповнили 12-ий том серії творів.

Над підготуванням одного видання сиділа я місяцями кожного дня по 10—12 годин, не знаючи відпочинку перериваючи свою роботу тільки для того, щоб щось перекусити. Та я втоми ніколи не відчувала, — мене робота захолювала, тягнула до себе магнетом. Здавалось, що дух батька стояв наді мною, — він додавав мені сили, додавав енерґії і витривалости. Він говорив до мене тими рядками, над якими працювала і я його з любов'ю слухала.

Робота йшла завжди гладко і якщо і мала якісь питання чи проблеми, то вони легко розв'язувалися з допомогою мого щирого друга д-ра Гутника та редактора проф. Льва, який завжди був готовий помогти своїми порадами. На жаль, д-р Гутник не дочекався, щоб побачити всіх 12 томів на своїй книжковій поличці. Побачив тільки п'ять... Також і редактор проф. Василь Лев минулого року відійшов у вічність. Втрату обох цих дорогих мені осіб я ще й сьогодні дуже сильно відчуваю.

За 12 років — від 1981 року до 1992 року, — видано 12 томів творів — поезії, поеми, твори для дітей, драматичні твори, повісті, оповідання, переклади, документальний матеріял (щоденник) про події в 1938—39 роках, статті, спогади, огляд творчости поета та статті про нього, опис похорону, багато новознайдених творів, бібліографію творів поета та літератури про нього. Вища Сила, видно, так хотіла, щоб 12-ий том появився 16-го квітня 1992 року. тиждень перед днем народження батька, в його 95-ти ліття...

З появою 12 тому більшість моєї праці скінчилася. Хоч правда, деякі матеріяли ще чекають друку і можливо, що прийдеться мені підготувати ще й 13-ий том. Однак з огляду на фінансові труднощі, цим разом вже невідомо, чи вдасться його видати в наступному році.

Я вдячна долі, що дозволила мені осягнути мою мету, яку я собі визначила 17 років тому. Сердечно вдячна і всім, які мені допомагали в моїй роботі напротязі цих довгих років. Я певна, що без їхньої допомоги була б не могла скінчити цього найбільшого проєкту мого життя. Я сердечно вдячна всім особам, що допомогли мені в праці над 12-им томом творів батька.

Написала я цих кілька рядків з надією, що мої слова заохотять інших членів родини наших працівників пера та мистців — дружину, дочку чи сина — до збереження наших національних цінностей — спадщини своїх батьків. В цій праці можуть бути великі й тяжкі перепони і осягнення вимріяної мети може виглядати безнадійним, неможливим, але як є охота, сильне бажання, вперта і глибока віра в свої сили, то з часом ця мрія таки стане дійсністю.

Українська громада вшанувала Й. Лисогора

(Дора Рак) Справді вдалим вечором відзначили молодші члени Українсько-Американської Демократичної Асоціяції свого сеньйора і почесного голову Йосипа Лисогора, відомого громадсько-політичного діяча. Його заслуги для української громади такі всесторонні, як і широкий є засяг його заангажування у всіх акціях українських поселень.

Шанувальний вечір відбувся 30-го травня 1992 року в привітнім Готелі Рамада в Іст Гановер, Н. Дж., з участю понад 100 гостей, приятелів і знайомих Й. Лисогора і його дружини Марії, та представників організацій. Між почесними гістьми були два державні достойники — Роман Попадюк, амбасадор ЗСА в Україні, та Віктор Батюк, представник України до Організації Об'єднаних Націй. Владику Василя Лостена заступав о. Матей Берко, який провів вступну молитву і благословення вечора, а з Мейплвуду був о. Євген Богуславський, парох церкви св. Вознесіння.

Програму вечора приготовив комітет демократів під проводом Марка-Антона Г. Дацківського, голови нюджерзької асоціяції, в складі Христоф Банасевич Мілі і Роман Пиндус, заступники, Степан Касіяненко і Борис Таланчук, а декоративний плякат виготовив Володимир Васьків. Господарем вечора був Роман Пиндус.

Програма почалась молитвою і відспіванням обох гимнів у виконанні хору ,,Трембіта" та вступним словом М. Дацківського. В музичній частині хор ,,Трембіта" під диригентурою Рафаеля Венке і при музичнім супроводі Марії Павловської відспівав чотири пісні: ,,Сонце заходить", муз. Д. Роздольського, ,,На вулиці скрипка грає", муз. О. Кошиця, ,,Пряля", ,,За городом качки пливуть", муз. М. Леонтовича.

Вечором справно провадив Р. Пиндус, який після вечері представив гостей при головному столі і представників на залі та перейшов до привітів. Ряд привітів був поміщений у програмовій книжеці, де на першому місці був сердечний лист-привіт від Стемфордського Єпископа В. Лостена з подякою Й. Лисогорові за зорганізування фонду Колеґії св. Василія. Були також письменні привіти від Божени Ольшанівської, члена губернаторської Етнічної ради Ню Джерзі, а в імені Била Клинтона, демократичного кандидата на президента ЗСА, привіт передав Том Малиновскі.

Були ще й усні привітання, зокрема від обох амбасадорів, які особисто гратулювали ювілятові. Від установ привіти передали — Олександер Благітка від Українського Народного Союзу, Богдан Бурачинський від Українського Інституту Америки в Ню Йорку, Аскольд Лозинський від Екзекутиви УККА, Дора Рак від Стейтової Ради УККА в Ню Джерзі, яку репрезентував Ярослав Івахів, а від близьких співробітників Й. Лисогора — Михайло Матіяш, Теодор Литвин, Гаррі Полчі, д-р Михайло Гук і інші.

Л. Лисогір

Й. Лисогір, уродженець Пенсильванії, проживав, студіював і професійно та громадсько працював в Ню Йорку, де й тепер є дальше активний, хоча ділить своє замешкання поміж Ню Джерзі (де також є політично і громадсько заангажований) і Норт Порт, Фльорида. Програма шанувального вечора ілюстрована фотографіями Й. Лисогора з різними визначними громадсько-політичними особами, подає також короткий його життєпис. У кінцевому слові, щоб подякувати усім за цей пам'ятний вечір. Й. Лисогір коротко накреслив різні періоди свого життя, в якому кермувала ним глибока релігійність та віра у поступ і справедливий демократичний устрій, що дозволить усім жити в мирі та свободі.

Перший етап у довоєнні періоді, — це молодечий, спортовий, студійний і професійний. Закінчивши в 1933 році торговельно-економічні студії в Нюйоркському університеті працює професійно в менаджменті нерухомостей, та рівночасно включається в українське життя як член Української Ліги Молоді Північної Америки, Українського Народного Дому в Брукліні, Українського Університетського Т-ва в Ню Йорку і як президент Т-ва Українських Професіоналістів Північної Америки.

Воєнний період, найтяжчий у його житті, почався покликанням до військової американської служби у 1941 році. Після вишколу у військових таборах в ЗСА, у 1942 році із ступенем офіцера відбув ще додаткову заправу в Англії, звідки перекинено військові відділи до Европи. Там був у фронтовій лінії найбільш трагічних зимових боїв Другої світової війни під Бастонь у Бельгії. Було справжнім чудом вийти живим із цієї шістьтижневої битви, що перейшла в історію під назвою „Battle of the Bulge", яку розпочала німецька офензива в Арденських горах 16-го грудня 1944 року, а закінчилася 28-го січня 1945 року, у битві згинуло 200,000 молодих людей (поверх 100,000 німців і понад 80,000 американців-вбитих, ранених і полонених). Ще й тепер є моторошно дивитись на поля з численними могилами та пам'ятник-колонаду з назвою усіх стейтів, яким Америка вшанувала своїх героїв (між якими могли бути й американці українського походження).

З 11-ою Панцирною дивізією Третьої армії ген. Паттона, Й. Лисогір перейшов Европу аж до Лінцу в Австрії, де застав його кінець війни. Там же 11-го травня 1945 року був нагороджений бронзовою медалею за заслуги у військових діях в часі від 23-го грудня 1944 року до 27-го квітня 1945 року.

Повоєнні роки — це період його заангажування в американських і українських організаціях. Ювілят — колишній президент СКВУ, віцепрезидент УККА, головний предсідник Українського Народного Союзу, член різних американських управ і комісій, ще й тепер активний на різних становищах, як от віцепрезидент УККА, член Ради директорів УІА, президент українських демократів в ЗСА, президент 325-го Відділу УНС, командир 7-ої станиці Українсько-Американських Ветеранів — Американського Легіону, станиця 1247, та інших.

Невичерпана енергія, працьовитість та організаційні здібності повели його на найвищі позиції в українських організаціях. По партійно-політичній лінії — демократ, Й. Лисогір був знаний і шанований в американських політичних колах, а в українській громаді причинився до зорганізування українських демократів. Тож придбав він багато приятелів, хоча не обійшлось без „громадських мозолів", притаманних усім активістам.

Не можна поминути, що у всьому має він видатну підтримку і гармонійну співпрацю своєї дружини Марії, колишньої співачки Міської оппери Ню Йорку, яка часто своїм блискучим виступом звеличувала важливі імпрези в українській громаді. Марія Лисогір також активна в українській громаді, зокрема як член 72-го Відділу СУА в Ню Йорку, а тепер і у новозаснованому відділі в Норт Порті, Фла.

Зібрана на шанувальному вечорі численна громада щиро бажала ювілятові ,,Многих літ" у дальшій праці для української громади та української справи серед американців.

До приємного настрою причинилась добра гостина, приготована українським зарядом готелю, та гарно прибрані столи синьо-жовтими кольорами.

Ощадність...

(Закінчення зі стор. 2)

хатимемо) та добре складеним родинним місячним, або річним бюджетом.

І таким добрим дорадником, у фінансових справах, є наші кредитові кооперативи, яких у Канаді і ЗСА маємо вже багато, майже по всіх більших містах, а які можна, при допомозі наших кооперативних централь, поширити і на менші місцевості, де живуть наші люди.

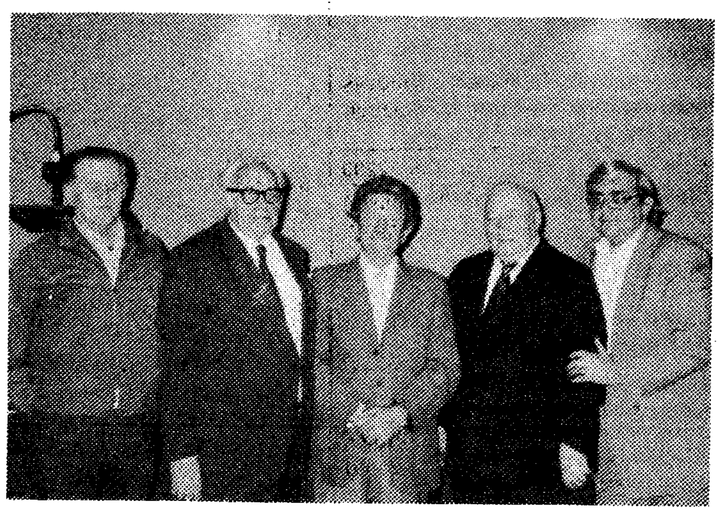
Кредитова кооперація допомагає своїм членам, при допомозі щотижневих, півмісячних і щомісячних постійних ощадностей на свої потреби в майбутньому, та при допомозі розумно розплянованих позичок ,,визволитися" від такої ,,неволі" та ,,продажі" своєї заробітної платні наперед. Вона допомагає членам не тільки дешевим кредитом, але уділює також безплатних порад, як скласти родинний бюджет прибутків і витрат, щоб гроші зароблені вчора, можна було вжити сьогодні та не попадати в „неволю" т. зв. „місячних пейментів", з високими відсотками, які густочасто понад наші фінансові спроможності. Ця прихована форма марнотратства пожирає нам багато грошей і псує нам нерви, а діється це тільки тому, що ми забуваємо стару засаду ощадности, яка вчить, що за важко запрацьовані гроші купуємо тільки потрібні речі, і з власної волі, розумно, без допомоги різних посередників.

Подумаймо над порушеною проблемою, розважмо її, а напевно зрозуміємо суть розумної ощадности, якої ніяк не можна утотожнювати зі скупістю і скнирством, пробуймо уникати зайвого марнотратства, яке не тільки нищить нас деколи матеріяльно, часом доводить до руїни, але дуже часто нищить нас ще й морально.

Активна і постійна ощадність, з розумним пляном наперед, допоможе нам стати будівничими, а не руїнниками, свого життя, життя наших родин та дасть нам змогу краще й більше допомагати Україні, яка цієї допомоги дуже потребує.

АМЕРИКАНСЬКІ І РОСІЙСЬКІ спеціялісти розпочали працю над проєктом будівництва залізничного тунелю під Берінговою протокою між Аляскою і Сибіром. У довжину тунель матиме 100 кілометрів. Мета здійснення цього незвичайного і дорогого проєкту — сприяти розвиткові російсько-американської торгівлі і туризму.

Україна в риштованні!

На світлині: М. Горинь після доповіді в Народному Домі в Ню Йорку (посередині) зліва від нього — Р. Данилюк і М. Лозинський, справа — І. Винник і А. Ластовецький.

Ню Йорк, Н. Й. (О. Кузьмович) ,,Україна в риштованні!" — так схарактеризував Україну депутат Верховної Ради, співголова Народного Руху і голова Української Республіканської Партії України, Михайло Горинь, виступаючи з доповіддю перед українською громадою Ню Йорку 28-го травня.

У вщерть заповненій великій залі Народного Дому вечір відкрив Роман Данилюк від Управи УНДому та УАКР, а М. Горинь, як усе палко та переконливо, представив невідрадний стан сьогоднішньої України, промовляючи без жодного папірця, із питомим хистом доброго політичного мужа.

Картина, яку розгорнув перед присутніми М. Горинь, набагато різнилася від цієї, яку він представляв в часі своїх попередніх перебувань в ЗСА. Тим разом він приїхав як член делеґації Президента України Леоніда Кравчука, але залишився на довше, щоб дати ряд доповідей в ЗСА і Канаді саме на тему змінених обставин і економічної кризи в Україні.

На його думку, саме аналогія до відомого заголовку твору Євгена Сверстюка ,,Собор у риштованні" до України дуже відповідна. ,,Україна немов ця хата, що стоїть лише в риштованні, вітер віє наскрізь, — але це таки наша хата!" — каже М. Горинь до зібраних слухачів. Але в цій це не закінченій будові багато треба поправляти і про ці недотягнення говорить один із передових державних мужів нашої молодої держави.

Він підкреслює сильну акцію проти українців в двох останніх роках, а при тому ситуацію утруднює те, що, на думку М. Гориня, наслідком сили російської імперії Україна стоїть 300 років позаду та сьогодні не має повної нації. Це впливає тепер на темп економічного та політичного розвою, який є дуже повільний.

Але поруч із великими труднощами, з якими бореться Уряд України, можна завважити певні позитивні сторінки, які в останньому часі заіснували. До таких М. Горинь в першу чергу зачислює початки правильної закордонної політики. І тут він з вдоволенням стверджує, що саме відвідини Президента України в ЗСА і явна зміна настанови американського Уряду до правління України є доказом, що наша закордонна політика вступає на нові шляхи. Із видимих позитивів М. Горинь вказує на українізацію армії, яка поволі, але постійно іде, уведення національної пошти та українських марок та створення Національного Банку.

Але вичисливши ці позитиви, М. Горинь вертається знову до перерахування труднощів, з якими тепер бореться молода українська держава. Це хабарництво, організована злочинність, яка впливає на економіку, повільна приватизація, велика кількість партократів на провідних місцях, зростання антидержавних політичних партій, акція козацьких загонів, справа податків та інші, менше важливі, але важкі до усунення проблеми. ,,Тому саме, — каже М. Горинь, — ми, українці-державники, не можемо дозволити собі тепер дискутувати, що треба покращити в Україні, але шукати способу, як це зробити. Ми були довгий час наставлені на руйнування ворожого нам режиму, тепер найвищий час переставитися на конструктивну будову — період критикування мусить закінчитися! Трубадури критики — це люди минулого", — стверджив доповідач під гучні оплески зі залі.

Такими самими гучними оплесками прийняли присутні характеристику української діяспори, яка донедавна воювала з одним ворогом — комунізмом, а сьогодні стоїть перед дилемою, які українські партії підтримувати, коли вони щораз численніші. ,,Одна партія — це українська держава, а погляди кожний може мати такі, які хоче" — сказав М. Горинь. Але він уважає, що саме діяспора, яка так сильно підтримувала політично і матеріяльно свій материк, повинна тепер перейти на інші засади. Тут саме він виявляє свою ідею допомоги у формі зворотних бондів з поверненням позички до 5—6 років. Ці позички потрібні на розвиток приватного сільського господарства, на закріплення дипломатичної служби і на конечну медичну допомогу Україні. М. Горинь виявляє присутнім, що в розмові з З. Бжезінським цей останній висловив побоювання, чи Україна не стратить того, що здобула, як економічно себе не піднесе. Але свої палкі слова доповідач закінчив оптимістичним ствердженням, що час працює для України і кожний місяць впевнює більше Захід, що Україна існує. ,,Ми найщасливіше покоління, — закінчив М. Горинь, — бо ми власними руками будуємо свою державу!".

Доповідачев подякував від Української Американської Крайової Ради Євген Стахів, стверджуючи, що доповідь М. Гориня була найбільше аналітичною, яку досі мала нагоду почути нюйоркська громада. Далі він провадив питаннями-дискусією, яка захопила широкий діяпозон проблем, на які М. Горинь відповідав чітко та відважно, підкреслюючи ще раз, що ворогом ч. 1 в Україні тепер демократична криза. Саме тому він, роз'їжджаючи з доповіддями по скупченнях українців в ЗСА і Канаді, говорив про потребу інвестицій та випущення бондів.

Наслідком цього створено з фахових українських членів громади ,,Український Фонд", який випрацьовує плян таких заходів. Про цей плян говорив у заключному слові адвокат Аскольд Лозинський, від Українського Конґресового Комітету Америки. Він підкреслив, що ,,Український Фонд" має у проводі фахівців з ділянки економії, а не членів одної чи другої політичної партії. Він вияснив присутнім наміряння Фонду створити можливості успішних інвестицій в індустрію і сільське господарство України, які б зацікавили молодше, бизнесово думаюче покоління українців діяспори, але і бизнесменів не-українців, як також про два роди позичок (фінансових нот і бондів) для закупу українською діяспорою, а згодом американською індустрією. З такими пропозиціями вислано листа до Президента України, в якому просять призначити до обговорення цих справ відповідального представника Уряду. З'ясувавши такі можливості фінансової допомоги Україні, на кінець адв. А. Лозинський підкреслив велику ролю М. Гориня у створенні ,,Українського Фонду", а також його визначну ролю у політичному розвої України. Він назвав М. Гориня ,,архітектом української революції" і серцем Народного Руху України" та ,,хресним батьком Президента". Тому він подякував М. Гориневі не лише за глибокі аналітичні думки, але рівночасно за довгі роки праці в минулому і дальшу працю над закріпленням української держави, та закликав присутніх подякувати М. Гориневі оплесками. Вставанням з місць та гучними оплесками зібрані члени української громади Ню Йорку подякували М. Гориневі та спільно відспівали український національний гимн.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 3-го квітня 1992 р. відійшов у вічність на 67-му році життя

наш найдорожчий

МУЖ, БРАТ І ВУЙКО

сл. п. проф. д-р

Олексій Ґардецький

Наша щира подяка і вдячність усім, які віддали останні прислуги покійному.

Ми невимовно вдячні всім, які висловили нам співчуття особисто, листовно чи телефонічно, за участь у похоронних відправах, за квіти і вінки та за пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі.

Особливо дякуємо о. дек. Яковові Мельникові та о. Кирилові Іщукові за відправлення Парастасу, Служби Божої, Панахиди і похоронних відправ і за теплі прощальні слова. Рівнож за відслуження Служби Божої і Панахиди у 40-ий день смерти покійного.

Щиро дякуємо членам Станиці Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії у Філядельфії за численну участь у Панахиді і похоронах, Богданові Артимишинові за прощальні слова на Панахиді і над могилою і Михайлові Біликові за сердечні й теплі слова про покійного під час тризни.

Ми дуже вдячні похоронному заведенню Насевичів за взірцеве переведення похоронів.

Рівнож ми висловлюємо нашу вдячність Сестрицтву св. Анни при парафії св. Михаїла за підготовлення тризни.

На СЛУЖБИ БОЖІ зложили: Осип і Анна Вомпель, Марія і Микола Касіян, Ірена і Михайло Ковальчин, Рома і Роман Когут, Теодора і Модест Кузьмович, д-р Іван і Наталія Макаревич, Богдан і Ірена Наконечний, Бернадетта і Роман Наконечний, Сидір і Евгенія Новаківський, Михайло і Софія Роман, Богдан і Христина Турченюк, Ірена і Володимир Шиприкевич, Андрій і Володимира Шипак.

На Т-во св. СОФІЯ: 50 дол. — Маркіян і Люба Онуферки.

На ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ в УКРАЇНІ: по 50 дол. — Хозе і Марія Кознарська-Касанова і о. Володимир Фіґоль.

На ДІТЕЙ з ЧОРНОБИЛЯ: 50 дол. — Корнило й Емілія Дзюба; 25 дол. — Степан і Марія Стрільчук.

На ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВІСТЕЙ КОМБАТАНТА":

по 50 дол. — Ігор і Дарія Лисий, Богдан і Христина Турченюк, д-р Микола Ценко;

40 дол. — Сидір і Евгенія Новаківський;

по 25 дол. — Петро і Марія Кондрат, Ірина Кушмелин, Іванна Мазурок;

по 20 дол. — Богдан і Теофіля Артимишин, Михайло й Евгенія Білик, Анна Борис, Михайло і Катерина Ґись, Ліда і Зенон Завадович, Ярослав Качай, Іван Коропецький, Модест і Теодора Кузьмович, Люба і Маркіян Онуферко, Володимир Сімків, Іван і Дарія Скіра, Евген Шкільник;

по 15 дол. — Василь Сорока, Олена і Володимир Шиприкевич;

по 10 дол. — Ярослав Бобинський, Микола Бойчук, Осип Вомпель, Михайло Ґнип, Василь Загасайло, Микола і Марія Касіян з родиною, Роман Клос, Михайло Ковальчин, Михайло Кузьма, Олександер Луцький, Ярослав Лучанко, Володимир Матиєвич, Григорій Походжай, Теодор Рак, Микола Тимчук, Андрій Шишак.

Усім вам щира подяка. Нехай Всевишній винагородить вас сторицею.

Дружина ЕВГЕНІЯ і родина

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що по довгій і важкій недузі відійшов у вічність у середу, 17-го червня 1992 р.

наш найдорожчий

БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ВЕНҐЕР

нар. 13-го серпня 1913 р. в Костільниках, Україна

ПАНАХИДА — п'ятниця, 19-го червня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — субота, 20-го червня, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

дочка — ЕВГЕНІЯ ЦІКАЛО з мужем ОСИПОМ
син — ІГОР
внуки —
ЮРІЙ з дружиною АНДРІЯНОЮ
РОМАН і
ОРЕСТ
сестри — НАСТЯ, МАРІЙКА, АННА в Україні
та ближча і дальша родина в Канаді й Україні

В ІНТЕРВ'Ю МОСКОВСЬКІЙ газеті „Комсомольская Правда" президент Росії Боріс Єльцин повідомив, що епідемія сибірської язви у квітні 1979 року на Уралі була вислідом секретних експериментів в ділянці створення бактеріологічної зброї. Совєтський уряд тоді запевнив, що носіями хвороби були бездомні пси. Єльцин сказав, що звертався з цього приводу до тодішнього голови КҐБ Юрія Андропова і той зателефонував міністрові оборони Устінову, наказавши „ліквідувати ці виробництва цілком". „Я думав, — сказав Єльцин, — що вони так і зробили. Виявилося, лябораторії просто перебазували в іншу область".

МОСКОВСЬКА „РОССІЙСКАЯ ҐАЗЄТА" повідомила, що до 50,000 тонн харчів, надісланих Росії Німеччиною у формі гуманітарної допомоги в 1991 році, було „успішно" розкрадено.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

4-5-го липня — УСЦАК-Схід
1-2-го серпня — Подвійні ігри

5-7-го вересня —
— Крайові чемпіонати УСЦАК
10-11-го жовтня — КЛК

Нагородження 70-ліття

Не багатьом з нас дозволив Всевишній Господь святкувати 70-літний ювілей в доброму здоров'ї, але, на жаль, ще менше таких щасливців, які, відсвяткувавши, завершують цей ювілей матримоніяльним актом — шлюбом. Шлюб, зі всіма його обрядами та звичаями, відбувся в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, з участю дружбів, старостів та повної церкви людей.

Цим щасливцем є д-р Павло Пундій, якому 14-го квітня цього року сповнилося 70 літ трудолюбного життя, а вже 3-го травня відсвяткували гучне весілля.

За супутницю життя вибрав він собі Орисю, вдову по д-рові Антонові Вітковському.

Ім'я д-ра Пундія є добре знане в медичній громаді. Це він був довголітним референтом медичного доросту при Українськім Лікарськім Товаристві Північної Америки, і завдяки йому багато студентів, які не могли дістатися до медичних шкіл в Америці, виїзджали за кордон і там починали, або й позакінчували свої медичні студії, одержуючи звання лікаря. Його репортажі з потрібними інформаціями та належним стимулом для молодих адептів часто поміщувані в Лікарськім Віснику та загально почитаній пресі. Він був довголітнім секретарем Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, архіварем цих товариств та істориком медицини. Така громадська і наукова праця зробила його славним не тільки в Америці, але і в цілому світі, а останньо в Україні. Всі ці обов'язки д-р Пундій виконував в додатку його щоденної праці в ординації.

Д-р Павло і Орися Пундії.

Д-р Пундій є батьком 4-ох дітей, які пішли слідами батька і стали практикуючими лікарями.

Пані Орися є також матірю двох дітей: сина, лікаря-анестезіолога, і дочки — юриста. Всі діти новоженців одружені й мають своїх дітей.

Акт шлюбу провели о. мітрат Мар'ян Бутринський, настоятель собору іо. Андрій Шаґала, з катедри св. о. Николая.

Весільне прийняття відбулося в парафіяльному культурному осередку при здвизі понад 250 осіб. На це торжество гості прибули не тільки з Чикаґо й околиць, але й з далеких стейтів, аго Ню Йорку, Мишиґен і Кентакі. В урочистей день рідкісної і радісної події бавилося щасливих новоженців, які засіли за стіл в асисті отців Владики Інокентія і мітрата Бутринського.

Майстром церемонії був староста д-р Петро Моцюк, довголітний приятель молодих. Молитву провів Владика Інокентій, а тост зі шампанським проголосив староста, і всі щиро відспівали „Многая літа" новоженцям.

Про їхній життєвий шлях говорив редактор Лікарського Вісника д-р Павло Джуль з Детройту. Він помистецьки та з дозою гумору представив цих цих дві постаті молодих, які себе взаємно віднайшли.

З побажаннями виступили Владика Інокентій, мітрат Бутринський і о. Шаґала. Владика Інокентій у своїй елоквентній промові, уживаючи цитати св. Письма і цитати, запозичені зі стародруків, які гарно підходили молодій парі і сердечно розвеселяли весільну громаду. Присутні щиро оплескували кожний наголошений епітет.

Слово забрав сусід молодої, пані Орисі, відомий громадський діяч інж. Степан Куропась. Він, як важливий обсерватор пані Орисі, оповів авдієнції про свої спостереження, інтерпретуючи кожний інцидент на свій лад з притаманним йому гумором. Публіка також щиро нагороджувала його виступ оплесками.

Відтак з привітами виступали представники СФУЛТ-у, УЛТПА, Відділу Іллиной, та Золотого Хреста. Син пані Орисі, д-р Роман Вітковський, у своїй промові вичерпно подав силюету матері, яка на виховання дітей віддала всю свою любов та життєве знання. Особистим побажанням і ґратуляціям не було кінця.

Під кінець слово забрав новоодружений, д-р Пундій, який щиро та сердечно дякував усім присутнім, які прибули, щоб спільно звеличати їх родинне торжество. Вдячні гості ще раз хором заспівали новоженцям „Многая літа" і цим офіційно закінчили подвійний, або нагороджений ювілей д-ра Пундія.

Незаперечним фактом є те, що обоє цих людей собі напричуд добре підходять. Обоє підприємливі, веселої вдачі, з подібними таланами та спільними заінтересуваннями, вирозумілі та згідливі, що дає запоруку щасливого подружжя.

Належиться також згадати, що гостина була вибагливою. Гості забавлялися й по закінченню офіційної частини, а весільна атмосфера ще довго панувала в Культурному Осередку.

Д-р Петро Моцюк

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Пентаґону потвердили, що секретар Департаменту оборони Ричард Чейні дав свою згоду на зміну існуючої політики, яка перший раз уможливить військовому проводові плянувати зменшення американських збройних сил, розташованих в Европі. Ці ж самі чинники підкреслили, що Уряд президента Джорджа Буша не має наміру негайно зменшувати 150,000-ну американську збройну силу в Европі, але на вимогу проводу армії погодились на такі пляни. Армія під теперішню пору має 92,000 вояків в Европі, але, побоюючись майбутніх фінансових обмежень на потреби війська, волить заздалегідь бути приготованою, тому й пляни.

Заява...

(Закінчення зі стор. 1)

Крім того в четвер, 18-го червня до Москви прибула американська делеґація спеціялістів, яка спільно з представниками амбасади ЗСА займеться вясненням тієї справи, яка має колосальне значення для американців в загальному і родин пропавших без вістей вояків у В'єтнамі зокрема. Їм вже на вступі сказали російські знавці проблеми концтаборів, архівів КҐБ, а зокрема воєннополонених в таборах примусової тяжкої праці. „У нас не було й немає американців", — сказав прибулим ген. майор МВД Леонід Хамлюк, під керівництвом якого знаходились принаймні 10 поправчих таборів.

Делеґація не виключає, що в одному з концтаборів, віддаленому п'ять миль від Печори, сидів лейтенант Роберт Мартін, захоплений в полон вояками Північної, комуністичної Кореї. Адміністрація таборами, які все ще існують в Росії, відмовилась розмовляти з кореспондентами, але охоче давала інформації американським „гостям", рідкісними в тих сторонах Російської федерації. „Ходили чутки", що нібито колись тут були американці, але їх ніхто не бачив і не видів", — заявив один з охоронців таборів. Один з в'язнів, Владімір Александров, сказав американцям, що ми знали, що до нас хтось їде „в гості", бо нам наказали впорядкувати табір. Значить стара совєтська, а може ще навіть царська система замилювання очей і створювання потьомкінських сіл, продовжується по традиції в Росії.

Також інші високі каґебісти, відповідальні за систему теперішніх таборів, заперечували поголоски про полонених американців. Дальше розшукування передано американсько-російській комісії, яку з російської сторони очолює ген. Волкогонов.

Також колишній генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхаїл Ґорбачов, який тільки що закінчив візиту в Ізраїлі, категорично заперечив „казочку" Єльцина і підкреслив, що за ціле своє життя ніколи не чув про полонених американців в СССР. Він назвав заяву Єльцина „обманливою історією".

Син А. Артуковіча...

(Закінчення зі стор. 1)

яким шляхом і кому ці докази були передані.

Генеральний прокуратор Віллям П. Барр зарядив професіоналістам приготовити для суду в Синсиннаті бажану документацію, яка включає декілька інтерв'ю, слідство у справі передачі та кількасот сторінок документації.

Існує підозріння, що Бюро спеціяльних інвестиґацій, Ніл М. Шер і його попередники, допустились кривоприсяги, затаїли цілий ряд документів, щоб заґарантувати видачу процесованих ним осіб, особливо А. Артуковіча, і І. Дем'янюка. Два слідчі вже приїжджали у справі Артуковіча на Фльориду, заявив історик Генрі Л. діЗенґ. Зенґ, якого для співпраці найняв син Артуковіча, заявив, що „ми зацікавлені документами, які були передані ОСІ Юґославією, але їх ніколи ОСІ не представив судам".

А. Артуковіч помер в Юґославії в 1988 році в тюрмі, очікуючи виконання смертного вироку. Кореспондент не мав змоги взяти інтерв'ю в самого Шера.

Як відомо, адвокат І. Дем'янюка Йорам Шефтель доказав, що прокуратура ЗСА, ОСІ і Ізраїль знали про існування документів про І. Марченка з 1978 року і ця справа набирає тепер правного скандалу в світі.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПОДІЇ, які розвиваються в світі, Америка в першу чергу є сконцентрована на передвиборчій кампанії існуючих президентських кандидатур. Самі ж кандидати, кожний по своєму, промощує собі дорогу до Білого Дому за допомогою своїх дорадників, як і своїх власних плянів. Демократичний кандидат Билл Клінтон в останніх днях обіцяє виборцям зменшити на 100,000 працівників державний апарат. Правдоподібний незалежний кандидат Росс Перо без надмірного розголошення їздить і зустрічається з громадськими провідниками великих міст, зокрема там де є безробіття та невдоволення, як Лос Анджелес. А президент Джордж Буш з питомим собі спокоєм особисто не надто покищо анаґажується у кампанії, а всякі напади чи критику вияснює за нього віцепрезидент Ден Квейл.

ЯК ВИКАЗУЮТЬ ЧЕРГОВІ опити громадської думки, підсумки, якої стали відомими минулої середи, то в питаннях економіки американці більше вірять в успіхи незалежного президентського кандидата Росса Перо, як іншим кандидатам. Президент Джордж Буш, на думку опитуваних, цілковито знеславив себе у економічній ділянці країни, одначе втішається більшими довір'ями, коли йдеться про зовнішню політику. Демократичний кандидат Билл Клінтон отримав перевагу голосів що до захисту громадян середньо-заробіткової кляси. В загальному учасники опиту віддали перевагу теперішньому Президентові — за його успішність в міжнародній політиці, в чому, як стверджують політичні аналітики, йому останньо не абияк допомогло підписання угоди з Борісом Єльциним про зменшення стратегічного арсеналу.

В ЛИТВІ ВІДБУВСЯ загальнонародний референдум, у висліді якого 90,76 відсотка мешканців республіки висловилися за безумовне і невідкладне виведення військ колишнього Совєтського Союзу з території Литви в 1992 році і заплату відшкодування.

КАРІ РАНТАМА, один з керівників фінської центральної кримінальної поліції, висловився з приводу масового „імпорту" злочинности з Росії в тому сенсі, що „Фінляндія межує з найбільш небезпечною в світі країною". Тільки в 1991 році у Фінляндії було порушено до 1,000 кримінальних справ щодо російських громадян. Фінська поліція вважає, що вже є підстави говорити про існування в країні російської мафії.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ПРЕС ФОНД Ч. 29

Н. Гаврищишин, Сейнт Катерінс, Онт.	16.76
Я. Кобилецький, Монтреаль, Кв.	15.00
М. Маркевич, Ню Йорк, Н.Й.	15.00
І. Баран, Рочестер, Н.Й.	10.00
З. Бачинська, Сейнт Леонард, Кв.	10.00
Ю. і М. Вальчуки, Аннандейл, Н.Дж.	10.00
Л. Височанський, Бринсвик, Ме.	10.00
Д. Коваль, Чикаґо, Ілк.	10.00
А. Матусяк, Чикаґо, Іл.	10.00
О. Максимів, Торонто, Онт.	10.00
В. Мельничин, Норт Порт, Фл.	10.00
А. і М. Мончаки, Орлінс, Онт.	10.00
П. Мочун, Кренфорд, Н. Дж.	10.00
І. Павлюк, Твин Лейкс, Ві.	10.00
С. Пилип, Спрінґфілд, Н.Дж.	10.00
М. Савацак, Бруклин, Н.Й.	10.00
О. Сас, Філядельфія, Па.	10.00
Т. Федаш, Амстердам, Н.Й.	10.00
І. Янко, Сейнт Пітерсбурґ, Фл.	10.00
І. Борженко, Гемет, Ка.	7.83
Я. Сенчишин, Ню Йорк, Н.Й.	5.86
М. Галук, Міссісауґа, Онт.	5.00
С. Гуцулак, Аддісон, Іл.	5.00
П. Дзюба, Рочестер, Н.Й.	5.00
П. Дяків, Сейнт Катерінс, Онт.	5.00
З. Камінський, Гамтрамк, Миш.	5.00
М. Каркоць, Сейнт Пол, Мн.	5.00
М. Кобзан, Сейтн Катерінс, Онт.	5.00
Р.П. Лесів, Сейнт Луіс, Мо.	5.00
Я. Лучанко, Філядельфія, Па.	5.00
Б. Лузняк, Купер Сиmі, Фл.	5.00
Т. Матвіїв, Асторія, Н.Й.	5.00
Т. Мечник, Лігайтон, Па.	5.00
П. Пасічник, Рочестер, Н.Й.	5.00
А. Петрик, Смокі Лейк, Алб.	5.00
Й. Труш, Юніон, Н.Дж.	5.00
д-р В. Прокопів, Відспрот, Н.Й.	2.00
Г. Сиротюк, Ню Провіденц, Н.Дж.	2.00

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЮЛІЯ ГОРОДИСЬКА член УНС Відд. 276-го Т-ва ім. св. Миколая в Ембридж, Па. померла 22-го квітня 1992 року на 86-му році життя. Нар. 1914 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина Михайла Данила дома і сестру Анну Гнатку в Канаді. Похорон відбувся 23-го квітня 1992 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

КАРПО Ю. ТИХОНЕВИЧ член УНС Відд. 305-го в Маганой Сиmі, Па. помер 17-го лютого 1992 року на 70-му році життя. Нар. 22-го лютого 1921 року в Маганой Сиmі, Па. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Люсіл. Похорон відбувся 21-го лютого 1992 року на Indiantown Gep National Cemetary in Annville, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Марґарита Гентош, секр.

МАРІЯ КОРБА член УНС Відд. 481-го Т-ва ім. Івана Франка в Карнеґі, Па. померла 27-го березня 1992 року на 94-му році життя. Нар. 26-го січня 1899 року в Юніондейл, Па. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку синів д-ра Йосифа Корбу, Стефана, Володимира і Гарві; дочку Гелен Дік. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Карнеґі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Гелен Возняк, секр.

АННА КРАМАР член УНС Відд. 361-го в Джерзі Сиmі, Н.Дж. померла 9-го лютого 1992 року на 91-му році життя. Нар. 19-го травня 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку сина Михайла Лакомського, дочку Стеллу Чипак і сина Павла Лакомського. Похорон відбувся 12-го лютого 1992 року на цвинтарі Кальварія в Лонґ Айленд Сиmі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН МЕТЮ член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. померла 5-го листопада 1991 року на 73-му році життя. Нар. 1918 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку сестру Маріон Віклі. Похоронена на цвинтарі Ловна'ю, Факс Чейс, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.